

شیوه‌های کنار آمدن تیپ‌های مختلف شخصیتی با فشارهای روانی

* سیمین دخت رضاخانی

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی شیوه‌های کنار آمدن تیپ‌های مختلف شخصیتی با فشارهای روانی بود که با روش همبستگی انجام شد. نمونه آماری ۶۳۵ نفر از دانشجویان دوره‌های کارشناسی، کارشناسی و کارشناسی ارشد رشته‌های مختلف دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ بود که به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده‌ها از دو مقیاس سنجش تیپ‌های شخصیتی و نحوه کنار آمدن با فشارهای روانی استفاده شد، که رضاخانی (۱۳۸۸) آن‌ها را تدوین و هنجاریابی کرده بود. پس از تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از تحلیل رگرسیون چند متغیری نتایج زیر بدست آمد: افراد دارای تیپ شخصیتی A به هنگام احساس فشار روانی بیش از افراد تیپ B از راهبرد مسئله‌مدار استفاده می‌کنند. با افزایش فشار روانی، احتمال استفاده افراد تیپ شخصیتی A از راهبرد کنار آمدن هیجان‌مدار افزایش می‌یابد، ولی این احتمال در افراد تیپ شخصیتی B کاهش پیدا می‌کند. با افزایش فشار روانی در افراد تیپ A احتمال استفاده از راهبردهای اجتناب‌مدار افزایش می‌یابد، ولی این مسئله در افراد تیپ شخصیتی B صادق نیست. بین ویژگی‌های شخصیتی افراد تیپ وسوسی و راهبردهای کنار آمدن رابطه معنادار مشاهده نشد. بیشترین راهبرد مورد استفاده افراد هر سه تیپ شخصیتی، راهبرد هیجان‌مدار است.

کلید واژه‌ها

فشار روانی، راهبردهای کنار آمدن، سخن‌های شخصیتی

* استادیار، گروه مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، رودهن، ایران

rezakhani_sd@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۳

تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۶

مقدمه و بیان مسأله

عصری که هم اکنون در آن زندگی می‌کنیم با بسیاری از عوامل فشارزا همراه است و کمتر کسی را می‌توان یافت که این فشارها را تجربه نکرده باشد. از جمله عوامل فشارزا می‌توان به فشارهای شخصی، فشارهای کاری، فشارهای ناشی از روابط نامناسب زناشویی، فشارهای ناشی از روابط اجتماعی و مانند این‌ها اشاره کرد (گالاگر^۱ و همکاران، ۲۰۰۳) که هر یک به نوعی انسان را در تگنا قرار می‌دهند و برای او فشارروانی^۲ ایجاد می‌کنند. با توجه به عوامل زیادی که در ایجاد استرس دخالت دارند، ارائه تعریف واحدی از «استرس» دشوار است (کوردون^۳، ۱۹۹۷؛ رایان و توییل^۴، ۲۰۰۰؛ نقل از براون^۵، ۲۰۰۸). براساس نظر لازروس و فولکمن^۶ (۱۹۸۴)، استرس، رابطه اختصاصی بین فرد و محیط است. فرد، محیط را فشارزا تلقی می‌کند یا انتظارات محیطی از توان او فراتر است یا نمی‌تواند نیازهای تحمیل شده به وسیله عوامل محیطی را برآورده کند، لذا ناگزیر است در برابر آن واکنش‌های بدنی یا روانی نشان دهد و این امر ممکن است سلامتی او را به خطر بیندازد. نتایج پژوهش راسیس و ولز^۷ (۲۰۰۶) بیان کننده آن است که باورهای منفی فراشناختی درباره کترول ناپذیری و خطر، با تدوام استرس رابطه منفی معناداری دارد. در همین راستا، مطالعات انجام شده درباره ۲۵ پژوهش منتشر شده بین‌المللی و ۱۰ پژوهش استرالیایی، در بین سال‌های ۱۹۹۹-۲۰۰۴، نشان داد که عوامل فردی و سازمانی ایجاد کننده استرس در سلامت عمومی افراد جامعه مؤثر است (دولارد^۸ و همکاران، ۲۰۰۷). به نظر کورسینی^۹ (۱۹۹۹) و جاشی^{۱۰} (۲۰۰۷)، استرس، فشارهای وارد شده بر ارگانیسم است که ماهیت تهدید آمیز دارد و تعادل حیاتی فرد را به هم می‌زند و در طولانی مدت ممکن است عملکرد او را مختل کند. به نظر می‌رسد استرس،

-
1. Gallagher
 2. stress
 3. Cordon
 4. Rayan & Twibell
 5. Brown
 6. Lazarus & Folkman
 7. Roussis & Wells
 8. Dollard
 9. Corsini
 10. joshi

هرگونه فشار جسمانی، هیجانی و موقعیتی تهدیدآمیز است که برای کنار آمدن^۱ با آنها پاسخهایی را فرامی خواند.

با توجه به تعریفهایی که تاکنون از استرس ارائه شده است، در همه آنها عوامل مشترک

زیر وجود دارد:

- ایجاد تغییراتی در شرایط و موقعیت‌های عادی زندگی.
- احساس و درک یک محیط تهدید کننده یا چالش‌انگیز.
- برانگیختگی جسمی و روانی.
- تلاش ارگانیسم برای ارائه رفتارهای ناسازگارانه.

به‌نظر می‌رسد با توجه به بررسی‌های انجام شده می‌توان گفت، استرس مجموعه‌ای از واکنش‌های عصب‌شناختی و فیزیولوژیایی است که از ناهماهنگی ادراف شده بین الزامات یک موقعیت و منابع و امکانات فرد ناشی می‌شود. در این میان، فرد کارکردهای سازگاری یا مقابله‌ای خود را براساس ویژگی‌های شخصیتی، تجربه، یادگیری‌های قبلی، ارزش‌های محیطی، اجتماعی و فرهنگی ارائه می‌دهد.

افراد برای مقابله با استرس و رهایی از فشارها و تنش‌های ناشی از آن به شیوه‌های مختلف رفتار می‌کنند. این نوع واکنش‌ها برای کاهش تنش و تهدیدهای ناشی از استرس را به اصطلاح «کنار آمدن» می‌نامند. کنار آمدن مؤثر به افراد امکان می‌دهد که فشار روانی را در حد تعادل نگاه دارند و بدون آسیب‌های جسمی و روانی شدید به زندگی ادامه دهند (لازاروس و لازاروس، ۱۳۸۷). سارافینو (۱۳۸۴) کنار آمدن را فرایندی برای از بین بردن ناهماهنگی ادراف شده بین انتظارات و منابع فرد تعریف کرده است، اما لازاروس و فولکمن، کنار آمدن را شامل تلاش‌های شناختی، هیجانی و رفتاری فرد می‌دانند که هنگام مواجه شدن با استرس برای غلبه کردن، تحمل کردن یا کاهش انتظارات درونی یا بیرونی و تعارض بین این انتظارات به کار گرفته می‌شود. به عبارت دیگر، کنار آمدن، تلاش برای مدیریت موقعیت و سازگاری با آن است نه کنترل و تسلط بر آن و شامل مجموعه‌ای از تلاش‌های رفتاری و شناختی برای اداره انتظارات بیرونی یا درونی است که فرد آنها را تهدید کننده تلقی می‌کند. پژوهش فول^۲ و

1. coping
2. Faul

همکاران(۲۰۰۹) نشان داد که مهارت بیشتر در کنترل استرس موجب اضطراب کمتر و کاهش میزان افسردگی است.

گالاگر و همکاران(۲۰۰۳) به نقل از لازاروس بیان می‌کنند که کنار آمدن سه ویژگی دارد:

- ۱- مقابله یک فرآیند است، یعنی چیزی است که فرد در موقعیت استرس، واقعاً به آن فکر می‌کند و انجام می‌دهد؛ ۲- مقابله وابسته به زمینه است. انتخاب روش مقابله‌ای فرد تحت تأثیر نوع ارزیابی او از موقعیت و منابعی است که برای مواجهه با استرس در اختیار دارد؛ ۳- مقابله مستقل از نتیجه است.

برخی از پژوهشگران، راهبردهای مقابله‌ای را روش‌هایی می‌دانند که ذهن به وسیله آن‌ها رویدادهای روانی دردناک را تغییر می‌دهد (روزنها و سلیگمن، ۱۳۸۰). به بیانی دیگر، پاسخ مقابله‌ای از شناخت و رفتار تشکیل می‌شود که فرد از آن‌ها برای ارزیابی و کاهش استرس استفاده می‌کند (راتوس، ۱۳۸۶). مطالعه اورت ویست و وین سنت^۱ (۲۰۰۶) نشان داده است که بین استرس ادراک شده و راهبردهای کنار آمدن با استرس رابطه معنادار وجود دارد. اسپادا^۲ و همکاران(۲۰۰۷) معتقد هستند باورهای شناختی به عنوان واسطه بین ادراک استرس و بروز هیجان عمل می‌کنند.

همان‌طور که افراد نسبت به موقعیت‌های فشارزا به صورت‌های متفاوت پاسخ می‌دهند از راهبردهای مقابله‌ای مختلف نیز استفاده می‌کنند، به همین دلیل پژوهشگران، طبقه‌بندی‌های متفاوتی را نسبت به این موضوع ارائه کرده‌اند. گرین گلس^۳ و همکاران(۱۹۹۹)، گرین گلس و فیکسن بام^۴ (۲۰۰۵)، کنار آمدن فعال، کنار آمدن بازتابی، کنار آمدن برنامه‌ریزی راهبردی، کنار آمدن پیشگیرانه، جستجوی کمک، حمایت مفید، جستجوی حمایت عاطفی و کنار آمدن اجتنابی را از جمله راهبردهای کنار آمدن می‌دانند. دیو اسمیت^۵ (۲۰۰۳) راهبردهای حمایت اجتماعی، خود نظم دهی، حل مسئله، توجه نکردن به منابع استرس و انجام دادن کارهای دیگر و توجه به سلامتی را بیان می‌کند. فولکمن و همکاران با تجدید نظر از روش‌های کنار آمدن،

1. Ortqvist& Wincent

2. Spada

3. Greenglass

4. Fiksenbeum

5. Dave Smith

هشت راهبرد زیر را مطرح کرده‌اند: ۱- کنار آمدن به‌شیوه مواجهه؛ ۲- فاصله گرفتن از منبع فشار روانی؛ ۳- کنترل خود؛ ۴- جستجوی حمایت اجتماعی؛ ۵- قبول مسئولیت؛ ۶- گریز-اجتناب؛ ۷- حل مسئله برنامه‌ریزی شده؛ ۸- بازاریابی مثبت (مرکز خدمات روان‌شناسی و مشاوره دانشگاه تولسا، (بی‌تا)؛ فولکمن و همکاران، ۱۹۸۶). زیدنر و اندرل^۱ (۱۹۹۶؛ نقل از کار، ۱۳۸۵) شیوه‌های مقابله با استرس را به سه سبک مقابله‌ای مسئله مدار، هیجان‌مدار و اجتنابی طبقه‌بندی کرده‌اند. باید دانست فرد به طور مطلق فقط یکی از سبک‌های مقابله‌ای را به کار نمی‌گیرد، بلکه معمولاً از ترکیبی از این راهبردها استفاده می‌کند.

هدف راهبردهای مسئله مدار، اصلاح مستقیم منبع فشار روانی است. فرد به جستجوی اطلاعات بیشتر درباره مسئله و تغییر ساختار مسئله از نظر شناختی اقدام می‌کند، به طور مستقیم وارد عمل می‌شود و به منظور مواجهه با عوامل استرس زا برنامه‌ریزی کرده و فعالیت‌های جانبی را رها می‌کند. این نوع راهبردها بیشتر در واقعی استفاده می‌شود که پیامد آن‌ها تغییرپذیر برآورد می‌شود. در راهبردهای هیجان‌مدار، تمام تلاش فرد متوجه احساس‌های ناخوشایند خود است و می‌کوشد تا سطح ناراحتی‌های عاطفی خود را کاهش دهد، او به خود افشاگری و تخلیه هیجانی اقدام می‌کند و با آرمیدگی و ساختار مجدد شناختی برداشت‌های خود را تغییر می‌دهد (گرین‌گلس و همکاران، ۱۹۹۹؛ هارن و میچل^۲، ۲۰۰۳). در این راهبردها، اتفاق‌ها را توجیه یا انکار می‌کنیم، آن‌ها را به شوخی می‌گیریم یا در برابر آن‌ها به باورهای دینی گرایش می‌یابیم. هدف این راهبردها، مهار کردن پاسخ‌های هیجانی فرد به موقعیت استرس‌زا از طریق رویکردهای رفتاری و شناختی است (سارافینو، ۱۳۸۴). راهبردهای هیجان‌مدار اغلب در واقعی به کار می‌روند که باید پذیرفته شوند و نمی‌توان آن‌ها را تغییر داد. هدف راهبردهای اجتنابی، دوری از منبع استرس است. در بعضی شرایط لازم است که شخص برای تجهیز منابع شخصی، از کنار آمدن دست بردارد و پیش از پرداختن به راهبرد کنار آمدن فعال از روش کنار آمدن اجتنابی استفاده کند. این راهبرد ممکن است به شکل تمایل یافتن و درگیر شدن در یک فعالیت تازه ظاهر شود. از هر سه راهبرد کنار آمدن می‌تواند به صورت کارآمد یا ناکارآمد استفاده شود (گالاگر و همکاران، ۲۰۰۳؛ هارن و میچل، ۲۰۰۳).

1. Zeidner & Endler
2. Haren & Mitchell

روش‌هایی که افراد برای کنار آمدن با فشارهای روانی در پیش می‌گیرند از برخی ویژگی‌های شخصی و اجتماعی - فرهنگی آن‌ها ناشی می‌شود و مانند رفتارهای دیگر آموخته می‌شوند. پژوهش میشара و یستگارد (۲۰۰۶) نشان داده است که دانشجویان پس از آموزش راهبردهای کنارآمدن با استرس، از خشنودی و رضایت بیشتری بهره‌مند می‌شوند و فشار روانی تحصیلی راگزارش می‌کنند. نتایج پژوهش یو^۱ (۱۹۹۴) و سین‌ها و واتسون^۲ (۲۰۰۷) نیز مؤید همین مطلب است. یو در پژوهشی الگوهای راهبردهای کنار آمدن گروهی از دانشجویان چین را مطالعه کرد. نتایج نشان داد که این دانشجویان برای کنار آمدن با فشارهای روانی ناشی از افت تحصیلی، ناکامی هیجانی و تعارض‌های بین فردی، از انواع راهبردها به ویژه راهبردهای متناسب با فرهنگ چین مانند خودبازنگری^۳، شکیبایی، کترول خود و آسان‌گیری^۴ استفاده می‌کنند. همچنین، سین‌ها و واتسون رابطه بین استرس و کنار آمدن را با بیماری روانی یا نشانه‌های آن در میان دانشجویان دانشگاه‌های کانادا و هند بررسی کردند. نتایج نشان داد که دانشجویان هندی نشانه‌های روان‌شناسی بیشتری را در مقایسه با دانشجویان کانادایی ابراز کردند. این یافته‌ها نشان از تأثیر فرهنگ، خرد فرهنگ‌ها و نوع تربیت و یادگیری دارد.

صرف نظر از عوامل محیطی، یادگیری و عوامل اجتماعی - فرهنگی، ویژگی‌های شخصیتی نیز در چگونگی کنار آمدن با فشارهای روانی نقش عمده‌ای را ایفا می‌کند. راهبرد مورد استفاده تحت تأثیر جنسیت، شخصیت (به طور مثال خودکارآمدی، انگیزه پیشرفت و میزان خوش بینی) و دیگر ویژگی‌های ثابت شخصیتی مانند خلق و خوی است (رزنس نیوسکی و چلینس کا^۵، ۲۰۰۷). به عبارت دیگر، زمینه‌های شخصیتی افراد در نوع پاسخ آن‌ها به استرس نقشی مهم دارد (اسمیت، ۲۰۰۳).

به نظر بسیاری از پژوهشگران، افراد تیپ A معمولاً برای خود استرس ایجاد می‌کنند. آن‌ها افرادی رقابت‌کننده، منظم، حساس نسبت به زمان، کم حوصله و پرخاشگر هستند و رضایت

1. Yue

2. Sinha & Watson

3. self- reflection

4. take- it- easy

5. Wrzesniewski & Chylinska

دروني کمتری دارند. افراد تیپ A، نسبت به افراد تیپ B، آرامش بیشتری دارند، بیشتر به کیفیت زندگی اهمیت می‌دهند، کمتر جاه طلب و بی‌حوصله هستند و با احتیاط حرکت می‌کنند (Fontana^۱، ۱۹۹۰؛ Markham^۲، ۱۹۹۲؛ Naughton^۳، ۱۹۹۷؛ Riska^۴، ۲۰۰۰؛ Mellam^۵، ۲۰۰۲؛ جاشی، ۲۰۰۷). به نظر مارکهام (۱۹۹۲)، افراد تیپ سوسایی به جزئیات و تشریفات کار توجه می‌کنند. بسیار وظیفه‌شناس، لایق و سخت کوش هستند. اگر تغییراتی در کار آن‌ها پیش آید یا مسئولیت‌های آن‌ها افزایش یابد، به انواع مشکلات مرتبط با استرس چار می‌شوند. دوکوهکی (۱۳۸۰) رابطه بین میزان احساس فشار روانی و ویژگی‌های شخصیتی - هویتی را بررسی کرده است. نتایج نشان داد که بین استرس و بروونگرایی رابطه معنادار و منفی وجود دارد. یعنی با افزایش بروونگرایی میزان تجربه استرس کاهش می‌یابد و با افزایش میزان استرس گرایش به رفتارهای نوروتیک افزایش می‌یابد. همچنین بین استرس و ویژگی‌های شخصیتی رابطه وجود دارد، ولی بین استرس و ویژگی‌های هویتی رابطه وجود ندارد.

لطیفیان در سال ۱۳۸۴، رابطه عوامل پنج‌گانه شخصیتی و راهبردهای کنار آمدن را در میان دانشجویان دانشگاه الزهراء(س) بررسی کرد. یافته‌های پژوهش او حاکی از آن بود که بین عوامل شخصیتی و راهبردهای مسأله‌مدار، هیجان‌مدار و اجتنابی ارتباط وجود دارد. یعنی بین عامل روان‌نزنگرایی و انعطاف‌پذیری با راهبرد مسأله‌مدار و اجتنابی رابطه منفی و با راهبرد هیجان‌مدار رابطه مثبت وجود دارد. همچنین بین عامل بروونگرایی و وجود داردن گرایی با راهبرد هیجان‌مدار رابطه منفی و با راهبرد مسأله‌مدار رابطه مثبت وجود دارد. بین عامل دلپذیر بودن با راهبرد مسأله‌مدار و اجتنابی رابطه مثبت وجود دارد. جعفرزاده در سال تحصیلی ۸۱-۸۲ رابطه بین عوامل پنج‌گانه شخصیتی، سیک‌های کنار آمدن و سلامت روان‌شناختی دانشجویان دانشگاه خوارزمی را بررسی کرد. نتایج پژوهش نشان داد ۱- بین عامل روان‌نزنگرایی، پذیرش و بروونگرایی با سلامت روانی رابطه معنادار وجود دارد، اما بین عامل‌های وظیفه‌شناسی و سازگاری با سلامت روانی رابطه معنادار وجود ندارد؛ ۲- بین راهبردهای کنار

-
1. Fontana
 2. Markham
 3. Naughton
 4. Riska
 5. Mellam

آمدن مسأله‌مدار و هیجان‌دار با سلامت روانی رابطه وجود دارد، اما بین سبک اجتنابی و سلامت روانی رابطه وجود ندارد؛^۳ بین عامل‌های شخصیتی و راهبردهای کنار آمدن نیز رابطه معنادار وجود دارد.

به نظر می‌رسد به‌نچار باید این نکته را قبول کرد که همیشه نمی‌توان در زندگی خود عوامل استرس‌زا را از بین برد. عوامل استرس‌زا محيطی در فرهنگ‌ها و جوامع مختلف، متفاوت است. پژوهش‌های متعددی نشان داده‌اند که عوامل مختلفی مانند ساختار روان‌شناسی، منش، تعامل فرد با جامعه و اعتقادات شخصی تا حد زیادی پاسخ فرد را نسبت به استرس تعیین می‌کند. این زمینه به فرد امکان می‌دهد که راهبردهای مختلفی را برای رسیدن به یک زندگی سالم انتخاب کند. در این راستا، نتایج پژوهش‌های الگار^۱ و همکاران(۲۰۰۳) نشان داد که چنانچه افراد به راهبردهای کنار آمدن کارآمد مجهز نباشند و توانایی کمی برای درک هیجان‌های خود و دیگران داشته باشند، در مواجهه با استرس توان کمتری خواهند داشت و مشکلات رفتاری بیشتری را به صورت پرخاشگری، افسردگی و اضطراب نشان خواهند داد. ممکن است افراد مختلف در برابر استرس، موارد متفاوتی را با درجه‌های مختلف تجربه کنند. تفاوت در کنار آمدن با موقعیت‌های یکسان، قبل از هر چیز به عوامل شخصیتی فرد بستگی دارد. همه کسانی که با فشارهای زندگی مواجهه می‌شوند اختلال مرتبط با استرس را از خود نشان نمی‌دهند. امروزه مشخص شده است که ویژگی‌های شخصیتی و سازگاری ممکن است در دولت رایج مرگ و میر افراد، یعنی سرطان و بیماری‌های قلبی-عروقی نقش اساسی داشته باشند. همه راهبردها در جهت سازگاری فرد هستند و به فرد کمک می‌کنند تا با محیط‌های فیزیکی و اجتماعی کنار بیایند و بدین ترتیب بقای فرد را ممکن می‌کنند. نکته جالب توجه آن است که افراد در طیفی از منابع استرس و راهبردهای کنار آمدن و ویژگی‌های شخصیتی در نوسان هستند و به طور یقین نمی‌توان آن‌ها را با یک ویژگی صرف شناخت یا با پیشنهاد یک راهبرد مشخص، استرس را از آن‌ها دور کرد. مدیریت استرس، توانایی افراد را برای کاهش استرس و سازگاری مناسب با موقعیت‌های استرس‌زا افزایش می‌دهد. مشاوران و روان‌شناسان بالینی با تشخیص تیپ شخصیتی مراجعان

خود می‌توانند روش کنارآمدن آن‌ها با استرس را پیش‌بینی کنند. این شناخت و آگاهی می‌تواند در روش‌های درمانی آن‌ها و کمک به مراجعان در حل مشکل و در جهت سازگاری مناسب آن‌ها مفید واقع شود.

بدین ترتیب، پژوهش حاضر در پی آن است که چگونگی کنار آمدن دانشجویان دارای سخن‌های شخصیتی مختلف را در برابر فشارهای روانی بررسی کند. با توجه به این هدف کلی، فرضیه‌های زیر بررسی و آزموده شد:

۱- افراد دارای سخن شخصیتی A برای کنار آمدن با فشارهای روانی از روش حل مسئله استفاده می‌کنند.

۲- با افزایش سطح فشار روانی، افراد سخن شخصیتی A بیشتر به کنار آمدن با روش هیجان‌دار گرایش می‌یابند.

۳- افراد تیپ B بیش از افراد تیپ A در برابر فشار روانی از راهبرد اجتناب‌مدار استفاده می‌کنند.

روش پژوهش

جامعه آماری

جامعه مورد مطالعه این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دوره کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد رشته‌های مختلف دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن (۱۷۹۳۱ نفر) است که در نیم سال اول سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ به تحصیل اشتغال داشته‌اند.

نمونه و روش نمونه‌گیری

نمونه آماری بر اساس جدول مورگان برای دانشجویان زن و مرد به تفکیک ۳۸۴ نفر در دوره‌های کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد رشته‌های مختلف دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن برآورد و انتخاب شد. پس از بررسی پرسشنامه‌ها و حذف موارد ناقص، ۶۳۵ پرسشنامه (۳۶۱ پرسشنامه دانشجویان زن و ۲۷۴ پرسشنامه دانشجویان مرد) تجزیه و تحلیل شد. نمونه‌گیری به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای چند مرحله‌ای انجام شد. ابتدا تعداد رشته‌های مختلف و تعداد دانشجویان هر رشته، که برای نیم سال اول سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸

ثبت نام کرده بودند، به تفکیک جنس تعیین شد. رشته‌ها براساس شباهت به شش گروه (علوم انسانی، علوم اجتماعی، زبان و ادبیات، علوم زیستی- کشاورزی، فنی - مهندسی و سایر رشته‌ها) طبقه‌بندی شدند. از هر گروه، تعدادی رشته متناسب با تعداد رشته‌های موجود در هر طبقه به طور تصادفی انتخاب شد. سپس، متناسب با تعداد کلاس‌های درس ثبت نام شده برای هر رشته به طور تصادفی، کلاس‌هایی انتخاب شد. کلاس‌های انتخاب شده به گونه‌ای بودند که در بیشتر آن‌ها بین تعداد دانشجویان زن و مرد تفاوت ملاحظه‌پذیری وجود نداشت.

ابزارهای اندازه‌گیری

متغیرهای مورد مطالعه این پژوهش عبارت بودند از سنخ‌های شخصیتی و نحوه کنار آمدن با فشارهای روانی. مقیاس سنجش سنخ‌های شخصیتی براساس طبقه‌بندی کوین^۱، فوتنانا (۱۹۹۰)، کاکس^۲ (۱۹۹۳) و مارکهام (۱۹۹۲)؛ و رضاخانی در سال ۱۳۸۸، مقیاس سنجش راهبردهای کنار آمدن با استرس را بر اساس نظریه‌های فروید (نقل از اتکینسون و همکاران، ۱۳۸۵)، لازروس و همکاران (۱۹۸۵، ۲۰۰۰، ۱۹۸۱، نقل از یزدانی، ۱۳۸۲)، کروهن^۳ (۲۰۰۲) و زیدنر و اندرل (۱۹۹۶، نقل از کار، ۱۳۸۵)، تدوین و هنجاریابی کرده است. پرسشنامه سنجش سنخ‌های شخصیتی به صورت سه تیپ شخصیتی A (با ۱۸ پرسش)، تیپ B (با ۹ پرسش) و تیپ وسوسی (با ۶ پرسش) در مجموع ۳۳ پرسش دو گزینه‌ای (بلی، خیر)؛ و پرسشنامه سنجش راهبردهای کنار آمدن با استرس به صورت سه شیوه مسئله مدار (با ۱۷ پرسش)، هیجان مدار (با ۲۰ پرسش) و اجتناب مدار (با ۱۲ پرسش) در مجموع شامل ۴۹ پرسش چهار درجه‌ای (تقریباً هیچ وقت، گاهی اوقات، بیشتر اوقات، تقریباً همیشه) است. روایی سازه این ابزارها با استفاده از روش تحلیل عاملی و اعتبار و پایایی آن با روش آلفای کراینخ بررسی شد که هر دو نشان‌دهنده روایی و اعتبار مقبول مقیاس است (در مقیاس سنجش راهبردهای کنار آمدن $\alpha = 0.80$ و راهبرد مسئله مدار، $0.42/0.47$ ، راهبرد هیجان مدار، $0.51/0.57$ و راهبرد اجتناب مدار، $0.45/0.52$ درصد واریانس تبیین شده را نشان می‌دهد. در مقیاس سنجش سنخ‌های شخصیتی A $\alpha = 0.78$ و تیپ شخصیتی B، $0.79/0.77$ ، تیپ شخصیتی B، $0.46/0.26$ و تیپ

1. Quinn

2. Cox

3. Krohne

شخصیتی و سواسی، ۳۱/۳۷ درصد واریانس تبیین شده را نشان می‌دهد).

یافته‌های پژوهش

پس از انتخاب افراد گروه نمونه، مقیاس‌های مذکور در میان آن‌ها اجرا و نمره‌گذاری شد. برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از روش تحلیل رگرسیون چند متغیری استفاده شد. بررسی داده‌های پرت با شاخص کوک نشان داد که بین متغیرها داده پرت وجود ندارد. همچنین انجام دادن آزمون خطی بودن^۱ نشان‌دهنده رابطه خطی بین متغیرهاست. اندازه ضریب همبستگی چند متغیری (R^2) برابر ۰/۴۹۹ محسوبه شد و آزمون تحلیل واریانس معناداری رگرسیون را تأیید کرد ($F=۵۸/۴۷۵$ و $p=۰/۰۰۰$). نتایج در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: تحلیل رگرسیون چندمتغیری برای پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن مسئله‌مدار بر اساس انواع ساختهای شخصیتی

همبستگی سه‌می	سطح معناداری	t	ضرایب استاندارد نشده		ضرایب استاندارد نشده خطای معیار B	پیش‌بینی کننده‌ها
			ضرایب استاندارد نشده (بنا)	خطای معیار		
۰/۰۰۰	۶/۳۶۹		۲/۵۹۹	۱۶/۵۵۴	عدد ثابت	
۰/۳۱۰	۰/۰۰۰	۷/۴۹۰	۰/۳۳۹	۰/۰۴۶	۰/۳۴۴	تیپ A
۰/۲۸۱	۰/۰۰۰	۶/۷۲۹	۰/۲۶۱	۰/۰۳۶	۰/۲۴۱	تیپ B
۰/۰۷۵	۰/۰۸۴	۱/۷۲۹	۰/۰۸۰	۰/۰۴۶	۰/۰۸۰	تیپ و سواسی

چنانکه ملاحظه می‌شود به جز تیپ شخصیتی و سواسی، دو متغیر دیگر یعنی تیپ A و B به گونه معناداری در پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن مسئله‌مدار نقش اساسی دارند. با توجه به باتای مربوط به تیپ A می‌توان گفت که به هنگام احساس فشار روانی، افراد تیپ A بیش از افراد تیپ B از راهبرد مسئله‌مدار استفاده می‌کنند.

1. Test for linearity

جدول ۲: تحلیل رگرسیون چند متغیری برای پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن هیجان‌دار بر طبق سخن‌های شخصیتی

$$P < 0.000, F = 54.672, R^2 = 0.486$$

همبستگی سهمی	سطح معناداری	t	ضرایب استاندارد نشده		پیش‌بینی کننده‌ها
			خطای معیار	B	
۰/۰۰۰	۱۲/۵۸۱		۲/۶۱۴	۳۵/۵۰۷	عدد ثابت
۰/۴۲۶	۰/۰۰۰	۱۰/۸۴۰	۰/۴۹۱	۰/۰۴۶	تیپ A
-۰/۱۹۱	۰/۰۰۰	-۴/۴۷۹	-۰/۱۷۵	۰/۰۳۶	تیپ B
-۰/۰۴۱	۰/۳۴۴	-۰/۹۴۶	-۰/۰۴۴	۰/۰۴۶	تیپ وسوسی

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که از بین سه متغیر سخن شخصیتی A، B و وسوسی، سخن وسوسی برای پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن هیجان‌دار معنادار نیست، اما دو سخن دیگر (تیپ A و B) معنی دارند. با توجه به مقدار بتا در دو تیپ A و B می‌توان گفت با افزایش نمره آزمودنی در خرده مقیاس سخن A، نمره او در کنار آمدن هیجان‌دار به گونه معناداری افزایش می‌یابد و این امر در تیپ شخصیتی B نشان می‌دهد که احتمال گرایش او به استفاده از راهبرد کنار آمدن هیجان‌دار نسبتاً کاهش می‌یابد.

جدول ۳: تحلیل رگرسیون چندمتغیری برای پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن اجتناب‌دار بر اساس سخن‌های شخصیتی

$$P < 0.000, F = 13.655, R^2 = 0.266$$

همبستگی سهمی	سطح معناداری	t	ضرایب استاندارد نشده		پیش‌بینی کننده‌ها
			خطای معیار	B	
۰/۰۰۰	۱۴/۰۰۸		۲/۷۹۲	۳۹/۱۱۲	عدد ثابت
۰/۲۱۸	۰/۰۰۰	۰/۱۷۹	۰/۲۶۱	۰/۰۵۰	تیپ A
-۰/۰۶۳	۰/۱۴۵	-۱/۴۶۱	۰/۰۶۲	۰/۰۳۸	تیپ B
۰/۰۰۸	۰/۸۵۱	۰/۱۸۸	۰/۰۱۰	۰/۰۵۱	تیپ وسوسی

با توجه به ضرایب بتا ملاحظه می‌شود که تنها ضریب محاسبه شده برای سنخ شخصیتی A معنادار است. یعنی با افزایش فشار روانی در افراد تیپ A احتمال استفاده از راهبرد اجتناب‌مدار افزایش می‌یابد. سایر متغیرها در پیش‌بینی راهبرد کنار آمدن اجتناب‌مدار سهم معناداری را ایفا نمی‌کنند.

به طور کلی، ضرایب بتا در هر سه راهبرد نشان می‌دهد که افراد مورد مطالعه از راهبرد هیجان‌مدار بیش از راهبردهای دیگر استفاده می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

فشار روانی مسئله عصر کنونی است. از آنجا که استرس یکی از عوامل اساسی بسیاری از اختلال‌های جسمی و روانی به شمار می‌رود، توجه به این مسئله مهم، شناخت ابعاد آن و روش‌های کنار آمدن با آن یکی از هدف‌های مهم مشاوره بهمنظور کمک به حل مشکلات و سازگاری مراجعان است. شناخت ویژگی‌های شخصیتی و راهبردهای کنار آمدن برای سازگاری با تعییرات زندگی، نحوه تعامل افراد با خود و دیگران، در شادزیستن و سلامت جسم و روان افراد نقش مهمی ایفا می‌کنند. پژوهش مک گرا و گوستا(۱۹۸۶) نشان داد که انتخاب راهبردهای کنارآمدن مناسب، با شادکامی و رضایت از زندگی رابطه دارد(ویتینگ و دینر^۱، ۲۰۰۹).

نتایج حاصل از تحلیل داده‌های پژوهش درباره رابطه بین سنخ‌های شخصیتی و راهبردهای کنار آمدن با استرس نشان داد که اگر چه هر دو تیپ شخصیتی A و B به هنگام مواجهه با فشارهای روانی از راهبرد کنار آمدن مسئله‌مدار استفاده می‌کنند، ولی رویکرد افراد تیپ شخصیتی A به راهبرد کنار آمدن مسئله‌مدار بیشتر از افراد تیپ شخصیتی B است. با افزایش فشار روانی، احتمال استفاده افراد تیپ شخصیتی A از راهبرد کنار آمدن هیجان‌مدار افزایش می‌یابد، اما در افراد تیپ شخصیتی B از این احتمال کاسته می‌شود. همچنین یافته‌های پژوهش نشان داد که با افزایش فشار روانی، گرایش تیپ شخصیتی A به استفاده از راهبردهای اجتناب‌مدار افزایش می‌یابد، اما این مسئله در تیپ شخصیتی B صدق نمی‌کند. سرانجام، در

1. Weiting & Diener

پژوهش حاضر بین ویژگی‌های افراد تیپ وسوسی و راهبردهای کنار آمدن رابطه معناداری مشاهده نشد.

یافته‌های پژوهش‌های لطیفیان (۱۳۸۴)، جعفرزاده (۱۳۸۲) و دوکوهکی (۱۳۸۰) با یافته‌های این پژوهش همسو و هماهنگ است. و همچنین برخی نظریه‌ها نیز مؤید یافته‌های این پژوهش است؛ چنان‌که کوپر (۱۳۷۹) بیان می‌کند ویژگی‌های شخصیتی، سبک رفتار شخص را منعکس می‌کنند. به همین دلیل شناخت ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند احتمال چگونگی رفتار آینده افراد را پیش‌بینی کند. آیزنک (نقل از راتوس، ۱۳۸۶). کارور و همکاران (نقل از کوشکی، ۱۳۸۴) در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که برخی خصایص شخصیتی مانند خوش‌بینی، خویشتن پذیری و عزّت نفس با کنار آمدن مسئله‌مدار در برابر فشارهای روانی رابطه مستقیم دارد. به نظر دیو اسمیت (۲۰۰۳) افراد کمال‌گرا بیشتر به سخت کوشی و تلاش و افراد مسامحه‌گر بیشتر به کنار آمدن اجتنابی متولّ می‌شوند.

دلایل احتمالی رویکرد افراد تیپ شخصیتی A به روش‌های حل مسئله و در مواردی نیز به راهبردهای هیجان‌مدار عمدتاً به دلیل ویژگی‌های کمال‌گرایانه، هوشمندی، تلاش، انگیزه پیشرفت بالا و توانمندی‌های شناختی آن‌ها است. همچنین گرایش کمتر افراد تیپ شخصیتی B به شیوه‌های حل مسئله به‌ویژه نسبت به رویکرد هیجان‌مدار نیز ممکن است به دلیل ویژگی‌های شخصیتی آن‌ها، مانند قانع بودن، هیجان خواهی کم و گرایش به زندگی راحت و ساده باشد. در شخصیت‌های وسوسی رابطه‌ای بین احساس فشار روانی و راهبرد کنار آمدن مشاهده نشد. شاید علت احتمالی این یافته آن باشد که تصمیم‌گیری درباره نحوه کنار آمدن با مشکل برای افراد وسوسی دشوار است و همین بی‌تصمیمی ممکن است از جمله عواملی باشد که آن‌ها نتوانند روش کنار آمدن مناسب را در برابر مشکل انتخاب کنند.

نتایج پژوهش نشان داد که در بیشتر موارد افراد مورد مطالعه در برابر فشارهای روانی از راهبرد هیجان‌مدار استفاده می‌کنند. در حالی که در برخی موارد راهبردهای مسئله‌مدار و در بعضی مواقع راهبرد هیجان‌مدار مؤثرتر است. بنابراین، چون بیشتر افرادی که به عنوان مراجعه به خدمات مشاوره‌ای مراجعه می‌کنند اغلب با فشارهای روانی و راهبردهای مقابله‌ای نامناسب مواجه هستند، به مشاوران و روان‌شناسان بالینی توصیه می‌شود به مراجعت خود بیاموزند که در شرایط مختلف استرس، راهبردهای مختلف را به کار بینندند. زیرا کاربست راهبردهای

کنار آمدن می تواند در غلبه بر مشکلات و روابط اجتماعی تعارض های فردی مفید باشد و می توان آن را به عنوان یکی از عوامل مؤثر در سلامت عمومی و بهداشت روانی فرد در نظر گرفت (گابی و کوریچ^۱، ۲۰۰۴). همچنین، مشاوران و روان شناسان بالینی می توانند با توجه به ویژگی های شخصیتی مراجع به ارزیابی وضعیت او و برنامه ریزی برای تدابیر درمانی، بررسی چگونگی پیدایش مشکل و وضعیت کنونی مراجع و پیش آگهی درمان به منظور کمک به مراجع گام های لازم را بردارند. آشنایی با انواع مختلف راهبردهای کنار آمدن می تواند به عنوان بخشی از فرایند درمان در کاهش سطح استرس مراجعان مفید واقع شود.

1. Gabbay & Courage

منابع

- اتکینسون، ریتا ال.؛ اتکینسون، ریچارد سی؛ اسمیت، ادوارد ای؛ بم، داریل ج؛ هوکسما و سوزان نولن، (۱۳۸۵). زمینه روان‌شناسی هیلگارد. ترجمه محمدنقی براهنی، بهروز بیرشک، مهرداد بیک، رضا زمانی، سعید شاملو، مهرناز شهرآرای، یوسف کریمی، نیسان گاهان، مهدی محی الدین، کیانوش هاشمیان. تهران: رشد.
- جعفرزاده، پروین، (۱۳۸۲). بررسی رابطه بین پنج عامل بزرگ شخصیتی، سبک‌های مقابله‌ای و سلامت روان‌شناسی در دانشجویان کارشناسی دانشگاه تربیت معلم در سال تحصیلی ۱۴-۱۳۸۱ پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه تربیت معلم.
- دوکوهکی، فاطمه، (۱۳۸۰). رابطه بین احساس فشار روانی (استرس) و ویژگی‌های شخصیتی - هویتی دانشجویان دانشگاه شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن.
- راتوس. اسپنسر، (۱۳۸۶). روان‌شناسی عمومی. ترجمه حسین ابراهیمی مقدم، خدیجه ابوالعالی، علی پیکانی، ضیاء الدین رضاخانی، بایرامعلی رنجگر، افسانه طاهری، علی عسگری، حمید محمدی فرود، مهدی محی الدین بناب، محمد مظفری، فریبا نبوی آل آقا. تهران: ساوالان.
- رضاخانی، سیمین دخت، (۱۳۸۸). ساخت و هنجاریابی پرسشنامه سنجش فشارهای روانی و مقیاس‌های نحوه کنارآمدن با آن‌ها در موقعیت‌های مختلف زندگی برای دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن. پایان نامه دکتری مشاوره. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- روزنگان، دیوید ال و سلیگمن، مارتین ای. پی، (۱۳۸۰). روان‌شناسی نابهنجاری آسیب‌شناسی روانی. ترجمه یحیی سید محمدی. تهران: ساوالان.
- سارافینو، ادوارد ب، (۱۳۸۴). روان‌شناسی سلامت. ترجمه سید علی احمدی ابهری، حسن افتخار اردبیلی، ابولقاسم جزایری، فروغ شفیعی، پریوش قوامیان، غلامرضا گرمارودی، علی منتظری مقدم، الهه میرزاپور، ابوالحسن ندیم، سید مهدی نورایی. تهران: رشد.
- کار، آلان، (۱۳۸۵). روان‌شناسی مثبت: علم شادمانی و نیرومندهای انسان. ترجمه حسن پاشا

شريفى، جعفر نجفى زند، باقر شناوى. تهران: سخن.

کوپر، کالین، (۱۳۷۹). تفاوت های فردی (نظریه و سنجش). ترجمه حسن پاشا شريفى و جعفر نجفى زند. تهران: سخن.

کوشکى، شيرين، (۱۳۸۴). تأثير اختلال های شخصي و شيوه های مقابله معتمدان به نگرش آنها نسبت به سوء مصرف مواد و انتخاب نوع ماده مصرفی. *فصلنامه مطالعات روان شناختی*، دوره ۱. شماره ۴ و ۵. پايز و زمستان ۱۳۸۴، ۴۷-۷۰.

لازاروس، ریچارد اس. و لازاروس، بروئیس ان، (۱۳۸۷). *کتاب آمدن با سالمندی*. ترجمه جعفر. نجفى زند. تهران: دانڑه.

لطيفيان، محبيه، (۱۳۸۴). بررسی و مقایسه رابطه عوامل پنج گانه شخصی و راهبردهای مقابله ای در دانشجویان گروه های مختلف تحصیلی دانشگاه الزهراء(س). پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه الزهراء(س).

يزدانى، عبدالله، (۱۳۸۲). بررسی رابطه بين نگرش دينى سبک های مقابله ای (كارآمد و ناكارآمد) و شادکامی در دختران و پسران دبیرستانی اصفهان. پایان نامه دکتری روان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائي.

Brown, Lorrain,(2008). The incidence of study- related stress in international students in the initial stage of the international Sojourn. *Journal of studies in international education*. Vol. 12, No. 1, 5-28. (<http://Jsi.Sagepub.Com>).

Cordon, Ingrid M,(1997). Stress. (<http://www.csun.edu/~vcpsy00h/students/stress.Htm>).

Corsini, Raymond J,(1999). The dictionary of psychology. Brunner / Mazel – Taylor & Francis Group.

Counseling & Psychological Services Center,(-----). The university of Tulsa. (<http://www.utulsa.edu/cpsc/undergraduate-questionnaire.htm>).

Cox, Tom, (1993). Stress. The Macmillan Press Ltd.

Dollard, Maureen F. ; Lamontagne, Anthony D. ; Caulfield, Natasha; Blewett, Verna & Shaw, Andrea,(2007). Job stress in the Australian and international health and community services sector: A review of the literature. (<http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=search.displayRecord&uid=2007-18502-2007>).

Elgar. J ,Arlett,C. &Groves. R,(2003). Stress coping behavioral problem among rural and urban adolescence. *Journal of Adolescence*, 26,574-585.

Faul,L. A:Jim,H. S:Williams,C:Loftus,L&Jacobsen,P. B,(2009). Relationship of stress management skill to psychological distress and quality of life in adults with cancer. (<http://www.interscience.Wiley.com>).

Folkman, Susan; Lazarus, Richard S. ; Dunkel – Schetter, Christine; Delongis,

- Anita & Gruen, Rand J,(1986).** The dynamic of a stressful encounter: cognitive appraisal, coping and encounter outcomes. *Journal of Personality and Social Psychology.* 50, 992- 1003.
- Fontana, David,(1990).** Problems in Practice Managing Stress. The British Psychological Society & Rout / edge Ltd.
- Gallagher, Michela; Nelson, Randy J. ; Weiner& Irving B,(2003).** Biological Psychology ,hand book of Psychology. Vol. 3. John Wiley & Sons, Inc.
- Gobbe,K. L &Courage,M,(2004).** Stress management program:Intervention in nursing student performance anxiety. *Archievese of psychiatric nursing.* 3,190-199.
- Greenglass, Esther& Fiksenbaum, L,(2005).** Frequently Asked Questions Regarding The Proactive Coping Inventory (PCI). (<http://www.psych.yorku.ca/greenglass/pcinven.php>).
- Greenglass, Ester; Schwarzer, Ralf & Taubert, Stenffen,(1999).** The proactive coping inventory (PCI). (<http://userpage.fu-berlin.de/~health/greenpci.htm>).
- Haren,E &Mitchell,C. W,(2003).** Relationship between the five-factor personality model and coping styles. *Psychology & Education:An Interdisciplinary Journal*,40(1),38-49.
- Joshi, Vinay, (2007).** *Stress from burnout to balance, Response books.* A division of Sage Publication, New Delhi, Thousand Oaks,London.
- Krohne, M, (2002).** The assessment of dispositional vigilance and cognitive avoidance. *Journal of cognitive therapy.* 24 (3), 292-377.
- Lazarus, R. S & Folkman, S, (1984).** *Stress, Appraisal and Coping.* New York: Springer.
- Markham, Ursula, (1992). *Managing Stress.* ELEMENT, Inc.
- Mellam,A. C,(2002).** Socio-demographic markers on type A behaviour. International Congress Series. 1241, 105-118.
- Mishara,B. L &Ystgaard,M,(2006).** Effectiveness of a mental healt promotion program to improve coping skills in young children:Zippo's Friends. *Early Childhood Research Quarterly.* 21,110-123.
- Naughton, Fumi O,(1997).** Stress and Coping. (<http://www.csun.edu/~vcpsy00h/students/coping.htm>).
- Ortqvist, Daniel&Wincent, Joakim,(2006).** Prominent consequences of Role Stress: A Meta – Analytic Review. (<http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=search.displayRecord&uid=2006-21928-002>).
- Quinn, Virginia Nichols, (1985).** *Applying psychology.* Mc Graw- Hill, Inc.
- Riska,E,(2000).** The rise and fall of type A man. *Social Science &Meddician.* 51,1665-1674.
- Roussis,P&Wells, A,(2006).** post-traumatic stress syptoms:Test of relationships with thought control strategies and beliefs as predicted by the metacognitive model. *Personality and Individual Differences.* 40, 111-122.
- Sinha, Birendrak & Watson, David C,(2007).** Stress, coping and psychological illness : A cross – cultural study. (<http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=search.displayRecord&uid=2007-18502-005>).
- Smith, Dave, (2003).** Stress Assessment questionnaire. (Myskillsprofile. com).

- Spada, M. M; Nikcevic, A. V;Moneta, G. B &Wells, A, (2007).** Metacognition, perceived stress and negative emotion. *Personality and Individual Differences*. 43, 1493-1505.
- Weiting,N&Diener,E,(2009).** Feeling bad? The "power" of positive thinking may not apply to everyone. *Journal of Research in Personality*. 43, 455-463.
- Wrzesniewski, kazimierz & Chylinska, Joanna, (2007).** Assessment of coping styles and strategies with school- related stress. (<http://www.sagepublications.com>).
- Yue, Xiaodong,(1994).** An ethnographic study of coping strategies among Chiness college students. (<http://www.fed.cuhk.edu.hk/en/erj/9409/9409065.htm>).